

stættelse i de Meniges 2den Klasse ere aldeles ubeladte af nærværende Lovforslag. Men ogsaa i en anden Henseende adskiller dette Lovforslag sig fra det tidligere. Dette var nemlig bestemt til at gjælde for hele Krigsmagten, det nærværende foreslaaes derimod ubelukkende for Hæren. Denne Forandring grunder sig paa, at jeg endnu ikke har kunnet komme til nogen bestemt Overbeviisning om, hvorvidt det vilde være forsvarligt ogsaa i de aldeles færegne Forhold, der finde Sted ombord i Krigsskibe, der udsendes paa længere Togter, at nøies med de lempeligere Straffemidler, der her ere foreslaaede for Hæren. Da Vedtagelsen af nærværende Lovforslag imidlertid maa ansees for et virkeligt Fremfærd for Hærens Bedkommende, har jeg ikke troet at burde udsætte dets Forelæggelse, indtil det tilsvarende Forhold for Søværnet har været endelig overveiet og bragt i Lovsform. Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til det høie Thing.

Formanden: Exemplarer af det foreslagte Lovforslag ville blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov angaaende Ordningen af Færgeforsholdene ved Sallingfund og Bildfund.

Med den foretagne Stemmegivning afgaves der 44 Stemmesedler, som alle vare gyldige. Valgte bleve M. Andersen og B. N. med 44, C. A. Hansen og S. N. med 43 og Brinck-Seidelin med 42 Stemmer.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Postvæsenet.

Efterat Stemmesedlerne vare indsamlede, bemærkede

Formanden: Efter en foreløbig Dptælling er der afgivet 42 Stemmesedler. Jeg skal imidlertid opsætte Dptællingen af Stemmerne til efter Mødets Slutning.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af: Forslag til Lov om Forældelse af Statsforfærdninger. Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1513 ff.).

Brock: Jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger eller maaskee rettere stille et Spørgsmaal til den høttærede Finantsminister, for at Lovforslaget dog ikke skal gaae ganske lydlost gennem Salen. Meningen med dette Lovudkast, der jo gaaer ud paa at overføre Lovgivningens almindelige Regler om Gjældsbreves Forældelse i 20 Aar paa Statsforfærdninger, er naturligvis ikke den at give Statskassen en umiddelbar Fordeel, ikke den at sætte Finantsministeriet istand til af Skyldbogen at udslette de Forfærdninger, som ikke maatte have meldt sig med Krav i Lovbet af 20 Aar. Meningen er jo — og det fremgaaer jo ogsaa tydeligt af de Udcastet ledsagende Motiver — at byde Finantsministeren et Middel til kunne hjælpe paa de af Statens Creditorer, der ved Uheld have mistet deres Obligationer. Den Tvivl og Usikkerhed, som kan herske i private Forhold, hvor et Gjælds brev er blevet over 20 Aar gammelt, den Tvivl nemlig, om Skylden ikke i Virkeligheden maatte være afgjort, kan jo ikke finde Sted i de offentlige Retsforhold, hvori vi her bevæge os. Det er jo altsaa ganske vist ikke Meningen at ville skabe en Fordeel for Finantsministeriet, men derimod at kunne komme Obligationseierne til Hjælp. Den Henseende byder nu Lovforslaget ganske vist et meget virksomt Middel; thi er Staten istand til at erklære saadanne Obligationer for døde og magtesløse, saa er den jo ogsaa istand til at forsyne den Creditor, som ved Uheld maatte have mistet sin Obligation, med et nyt Skyldbrev. Imidlertid bør det dog vistnok ikke oversees, at Foranstaltningens Gjennemførelse ikke just er aldeles fri for at være forbunden med Betænkeligheder. Der har idetmindste hidtil, naar der fra Finantsministeriets, eller rettere tidligere fra Statsgjældsdirectionens Side trængtes paa, altid fra Stiftsministeriets, eller rettere fra Cancelliets